

1 Mayıs ve Görevlerimiz

Partimiz Başkanlık Kurulu'nun 1 Mayıs'a ilişkin ilk resmi Parti açıklamasında, gösterilerin İstanbul'da yapılmasını engellemeye yönelik bütün girişimlerin anti demokratik olduğu, belirtildi. «1 Mayıs toplantısının İstanbul'da yapılmasına konmak istenen engellerin derhal ortadan kaldırılmasını» isteyen Başkanlık Kurulu bildirisinden sonra yayınlanan Merkez Yönetim Kurulu Bildirisi ÇARK BAŞAK'ın bu sayısında yer alıyor.

Parti örgütleri ile birlikte bütün demokratik güç ve örgütlerin önümüzdeki 1 MAYIS'a ilişkin görevlerini somutlayan MYK bildirisi bütün Parti üyelerini bağlı bulundukları sendika ve kitle örgütlerinde anti demokratik engellerin aşılması ve hedefe ulaşılması doğrultusunda çaba göstermekle görevlendiriyor. Elbetteki bütün Türkiye İşçi Partililer MYK'nun verdiği görevin gereklerini yerine getireceklerdir.

Anti demokratik engellerin geriletilip, aşılması yolunda önemli bir görev de 1 MAYIS gösterilerinin düzenleme sorumluluğunu taşıyan DİSK'e düşüyor. DİSK engellerin aşılması, en geniş emekçi kitlelerin 1 MAYIS gösterilerine katılma haklarını kullanabilmesi için gösteri programını derhal açıklamalıdır. Bu program en geniş emekçi kitlelere ulaştırılmalıdır. Anti demokratik engellerin aşılması elbetteki en başta kitlelerin direnişiyle sağlanacaktır.

DİSK Genel Başkanı 1 MAYIS'ın 1 MAYIS ALANI'nda mutlaka yapılacağını tekrar belirtmiştir. Bu sözün gereğinin yerine getirilebilmesi için başta sosyalistler olmak üzere demokrat ve yurtsever geniş yığınların ve örgütlerinin kararlılığının sağlanması gerekir.

Bu anti demokratik engelin aşılabilmesi ve Türkiye emekçilerinin, bütün dünyada olduğu gibi dayanışma, birlik ve mücadele için kitlesele gösterilerini gerçekleştirebilmeleri, demokrasi mücadelemizin önündeki atılması gereken önemli bir adımdır.

ÇARK BAŞAK

MYK 1 Mayıs İçin Olağanüstü Toplandı:

1 Mayıs Gösterileri Engellenemez!

«Bu yıl yapılacak 1 MAYIS gösterilerine ilişkin gelişmeleri değerlendirmek üzere olağanüstü bir toplantı yapan MERKEZ YÖNETİM KURULU'muz konuyu görüşerek aşağıdaki hususların kamuoyuna açıklanmasını kararlaştırdı.»

«1 MAYIS bütün ülkelerde emekçilerin her koşulda gösteriler yaparak dayanışma, birlik ve mücadele azmini dile getirdikleri bir bayram niteliğindedir.

«Bundan önceki yıllarda olduğu gibi bu yıl da 1 MAYIS'da kitlesele gösteriler düzenlemek Türkiye emekçilerinin en doğal haklarıdır. Bu hakkın kullanılmasını engellemek amacına yönelik bütün girişimler anti demokratiktir, Anayasa'ya aykırıdır. Hükümetin görevi bu demokratik hakkın kullanılmasını engelleyecek her türlü saldırı ve provokasyona karşı önlem almaktır. 1977 1 MAYIS'ında silahsız, saldırısız gösterinin üzerine ateş açılmasından zamanın iktidarı sorumludur.

«Türkiye'nin içinde bulunduğu bu günkü ortamda işçi sınıfının ve demokratik güçlerin kazanımlarının korunması; emperyalizme, faşizme, gericiğe ve azgınlaşan saldırılara karşı emekçi kitlelerin sesinin duyurulması ancak İstanbul'da ve 1 MAYIS ALANI'nda düzenlenecek gösterilerle yerine getirilebilir.

«Son yıllarda geleneksel olarak DİSK tarafından düzenlenen ve ülke çapında emekçilerin katılımıyla özel

bir anlam ve güç kazanan 1 MAYIS gösterilerinin İstanbul dışına nakledilmesi anti demokratik baskılara teslim olmaktır. Ülke çapında katılımı İstanbul'da ve 1 MAYIS ALANI'nda yapılacak kitlesele gösteriyi zayıflatacak girişimlerle demokratik güçleri bölmek de emperyalizmin ve burjuvazinin planlarına hizmet anlamına gelecektir.

«Gösterileri düzenleme sorumluluğu üzerinde bulunan DİSK ve bağlı sendikalarla birlikte bütün demokratik güç ve örgütler, anti demokratik engellerin aşılarak 1 MAYIS gösterilerinin 1 MAYIS ALANI'nda en görkemli şekilde gerçekleşmesi için gerekeni yapmak görevi ile karşı karşıyadırlar.

«DİSK Genel Başkanı da 1 MAYIS'ın İstanbul'da düzenleneceğini yeniden belirtmiştir. Şimdi yapılması gereken, gösteri programının derhal açıklanarak en geniş kitlelere ulaştırılmasıdır.

«MERKEZ YÖNETİM KURULU'muz bu görevin gereğini yerine getirmek üzere bütün üyelerini bağlı oldukları sendikalar ve kitle örgütlerinde bu yolda çaba göstermekle görevli kılmiştir.»

Başkanlık Kurulu Bildirisi:

MYK Bildirisinden önce 10.4.1979 günü Başkanlık Kurulu'muz 1 MAYIS'a ilişkin ilk resmi açıklamasını yapmıştı:

«İstanbul'da yapılacak 1 Mayıs toplantısının engellenmek istenmesi anti (Devamı 2. Sayfada)

Genelge

1 MAYIS VE BÖLGE TEMSİLCİLERİ
TOPLANTISI HAKKINDA GENELGE:

16.4.1979 tarih ve 3 no.lu Genelge bütün il ve ilçe başkanlıklarına gönderildi.

Genelgede 1 Mayıs'a ilişkin Başkanlık Kurulu ve Merkez Yönetim Kurulu bildirilerinin açıklandığı basın bültenlerinin örnekleri ile 1 Mayıs'da Spor ve Sergi Sarayı'nda yapılacak Marmara ve Trakya Bölge Temsilciler toplantısının gündemi yer alıyor.

1 Mayıs günü saat 16'da başlayacak Bölge Temsilciler toplantısının ilk üç maddesinin görüşülmesinden sonra bir ara verilecek ve saat 20.30'da başlayacak akşam oturumunda, 1 Mayıs'ın dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü ve aynı zamanda Partimizin 4. kuruluş yıldönümü olması da gözönünde tutularak, aynı günün Bölge Temsilciler toplantısına da denk düşmesinden yararlanarak, kültürel çalışmalar sergilenecek.

Genelgede ayrıca, önceki yıllarda olduğu gibi bu yıl da, Parti üyelerimizin DİSK tarafından İstanbul'da düzenlenen 1 Mayıs toplantısına, bağlı oldukları sendika ve kitle örgütlerinin flamaları altında katılacakları belirtilmektedir.

Başkanlık Kurulu Bildirisi

(Baştarafı 1. Sayfada)

demokratik bir anlayışın ifadesidir. Böyle bir engelleme işçi sınıfımızın, emekçi kitlelerin, ilerici aydınların ve gençlerin demokratik hak ve özgürlüklerine yöneltilmiş yeni bir saldırı niteliğini taşıyacaktır.

«1 Mayıs toplantısının İstanbul'da yapılması, karanlık güçlerin tertip ve provokasyonları ile kana bulan 1977 1 Mayıs toplantısından sonra özel bir anlam kazanmıştır. Bu katliamın sorumluları daha ortaya bile çıkarılmış değildir. 34 yurttaşımızın ölümü ile sonuçlanan bu kanlı saldırı, toplum vicdanında nefretle karşılanmıştır; engelleme çabalarında direnilmesi, aynı zamanda, toplumun bu yargısına da ters düşecektir.

«1 Mayıs toplantısının İstanbul'da yapılmasına konmak istenen engeller derhal ortadan kaldırılmalıdır. Olay çıkacağı gerekçesi ile demokratik hak ve özgürlüklerin kullanılmasını ortadan kaldırmak düşünülemez. Hükümetin görevi, demokratik haklara yönelebilecek saldırılara karşı gerekli önlemleri almaktır. Bu engelleme girişiminin demokrasi sözcüğünü dilinden düşürmeyen CHP iktidarında ortaya çıkması daha da düşündürücüdür. Bu tutumda direnilmesi halinde, bundan doğrudan hükümet ve başbakan sorumlu olacaktır.»

Toplu Katılımlara Karşı Doğru Yaklaşım ve Görevler

Üye kazanma çalışmaları, Kampanya'nın sağladığı ivme ile de, hızlı bir tempoda sürdürülüyor. Partimiz her gün yurdun dört bir yanından yeni üyeler kazanıyor. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin safalarına yeni yeni militan adaylar katılıyor. Bu olumlu bir gelişmedir. Bu olumlu gelişmeyi hızlandırmak tüm örgüt birimlerinin güncel ve kalıcı görevidir. 2. Büyük Kongre'nin 10 No. lu kararı bütün Parti örgütlerine bu konuda görevler yüklüyor.

Partimize katılmak için yapılan başvurular arasında toplu başvurular da görülüyor. Özellikle kırsal kesimdeki yerel örgütlerimiz bu durumla daha sık karşı karşıya kalıyorlar. Toplu katılımlara karşı doğru bir yaklaşıma sahip olunabildiği ölçüde, bu da olumlu bir gelişmedir.

Yerel örgütlerimizin toplu başvurulara karşı yaklaşımları, bazı istisnalar hariç, genellikle doğru bir çizgide gelişiyor. Başvurular dolayısıyla, köylerde, kasabalarda geniş katılımlı sohbet toplantıları örgütleniyor. Bu toplantılarda Partimize katılmak isteyen emekçilere Parti üyeliği konusunda açıklamalar yapılıyor. Partimizin diğer Partilerden olan ayırdedici yanları, bu arada üyelik konusundaki anlayışı, etraflı olarak anlatılıyor. Sonuçta en bilinçli, mücadelede en kararlı öncülerin Parti aday üyesi yapılması özellikle gözetiliyor.

Partimize toplu katılımlara karşı, yer yer görülen yanlış eğilimleri terkederek doğru yaklaşımı genelleştirmek, içinde bulunduğumuz dönemde önem kazanmaktadır. Doğru yaklaşım önde duran görevlerin yerine getirilmesiyle bütünleştirilmek zorundadır. Köy görevlilerini yaygınlaştırmak, köylerde çalışma ekiplerini oluşturmak, bu ekiplerin ilçe ile bağlarını kurmak, bu bağları sürekli olarak güçlendirmek gerekir Parti yayınları dağıtım ağını, köy ekipleri yoluyla yaygınlaştırmalıyız. Bütün bunlar, kırsal kesimdeki yerel örgütlerin önlerindeki en önemli görevdir. Parti üyeliği, çalışma ekibi üyeliği olarak somutlanır. Çalışma ekibinde görevli olmak parti üyeliğinin gerçekleşme biçimidir. Bu kırsal kesim için de böyledir. Bu güç bir görevdir, ama mutlaka başarmamız gereken ve başarmaya başladığımız bir görevdir.

—o000o—

Önde Duran Görev:

Daha Yaygın Propaganda

İşçi ve emekçi kitlelerin her zamandan çok örgütlenmeye hazır olduğu bir dönem yaşıyoruz. Yaşamın gerçekleri sermaye partilerinin demagogilerini ve yutturmacalarını

giderek etkisizleştiriyor. Sahte umutların sahtelikleri günden güne açığa çıkıyor. İşçi ve emekçi kitlelerin düzenden kopuş süreci hızlanarak devam ediyor.

Ocak ayı içinde Partimizin yeni 5 il ve 56 ilçe örgütü kuruldu. Üye Kazanma Kampanyası başarı ile sonuçlandı ve 2. Büyük Kongre'ye 1. Büyük Kongre'nin 3 katı üye sayısı ulaştık. İçinde bulunduğumuz günlerde birbiri üstüne yeni örgütler kuruluyor, yeni üyeler kazanılıyor.

Ulaşabildiğimiz her yerde yeni örgütler, yeni üyeler yaratılıyor. Ama daha erişemediğimiz alanlar, erişemediğimiz işçiler ve emekçiler var. İşçi ve emekçiler her zamandan çok örgütlenmeye hazır durumdadır. Ama sadece hazır durumdadır. Bu hazır olma durumunu örgütlü güç haline dönüştürmek görevi önde duruyor.

Bu görevin yerine getirilmesinin ilk adımı ajitasyon-propaganda çalışmalarını hızla yaygınlaştırmak ve daha etkinleştirmektir. Yeni örgütsel etkinlik alanları böyle yaratılacaktır. Çalışma ekiplerimizi, ilçe örgütlerimizi arayan yığınla işçi ve emekçi, karşılarında bizi görmek için bekliyor. Yerel örgütlerin ve çalışma ekiplerinin sözlü ve yazılı propaganda çalışmalarını yaygınlaştırmak için bütün güçlerini seferber etmelerinin tam zamanıdır.

—o000o—

Çark Başak'ı Daha Yaygın Tanıtalım

Kapitalist düzeni değiştirip toplumu sosyalizme ulaştıracak temel sınıf işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı sosyalizm kuruculuğunun ve bu uğurdaki mücadelenin öncü gücüdür. İşçi sınıfı bu mücadelesinde elbette yalnız başına değildir. Yoksul köylüler işçi sınıfının yanında mücadeleye katılmaya hazır toplum kesimini oluşturmaktadır. İşçi köylü ittifakı, işçi sınıfı ile yoksul köylülerin mücadele birliği, kapitalizme karşı mücadelenin başarıya ulaştırılmasında, temel bir koşul durumundadır.

Parti amblemimiz ÇARK BAŞAK işte bu birliğin, işçi sınıfı ile köylülerin mücadele birliğinin simgesidir.

Bununla beraber, faşizme, emperyalizme ve kapitalizme karşı mücadelenin safları çok daha geniştir. Diğer emekçi kesimlerin ve aydınların da bu saflarda yerleri vardır. Bu kesimler de, farklı biçimlerde, büyük sermayenin ve tekellerin ağır sömürsü ve baskısı altında yaşıyorlar. ÇARK BAŞAK, bu yüzden, işçilerin, köylülerin, aydınların, tüm emekçilerin de kurtuluş yolunu gösteren bir simgedir.

Parti amblemimiz olan ÇARK BAŞAK'ın bütün işçilere ve emekçilere tanıtılması önemli bir çalışma alanı olarak görülmelidir. ÇARK BAŞAK'ın tanıtılması etkin bir propaganda çalışmasıdır. ÇARK BAŞAK elimizdeki propaganda araçlarından biridir.

Bütün bildirilerimizde, afişlerimizde; kısacası her türlü basılı propaganda aracında Parti amblemi ÇARK BAŞAK'ın yer almasına özel bir önem vermeliyiz. Ayrıca düzenlediğimiz bütün toplantılarda, bez dövizlerde ve kitlelere ulaşan bütün araçlarda ÇARK BAŞAK amblemi mutlaka yer almalıdır.

Büyüyen Örgüt, Artan Görevler ve Sorumluluk

Nihat SARGIN
Genel Sekreter

Önce 20'ye çıktılar, bir neden göstermeden. Sonra 23 oldu. Daha sonra belki de 34 olacaktı ama, artık giderek artırmanın bir «sebebi hikmet»inin kalmadığının farkına varıldı.

Seçim yasalarındaki değişiklik teklifinden bahsetmek istiyorum. Mecliste grup veya üyeleri bulunan partilerin kendi aralarında oluşturdukları ortak komisyon, birtakım değişikliklerle birlikte kamuoyunun en fazla dikkatini çektiği üzere, seçime katılabilmenin koşullarını da değiştirmekte görüş birliğine varmıştı. Bu değişiklik, halen parlamentoda temsilcisi bulunmayan partilerin ki bunlar sol'dadır, seçime katılabilmelerini zorlaştırıcı, hatta engelleyici olmalıydı. Bunun için, Kurucu Meclis'den bu yana «seçimden 6 ay önce 15 ilde bütün ilçeleriyle örgütlü bulunma» koşulundaki 15 sayısını önce 20'ye çıkardılar. Kamuoyuna da açıkladılar. Sonra bu koşulun yetmediği görüldü. Gerçekten, bunun açıklandığı sırada Türkiye İşçi Partisi 20'nin üstünde ilde örgütünü bütün ilçeleriyle kurmuş, hatta çoğunda kongrelerle seçilmiş yöneticiler işbaşına gelmiş, kuruculuk devri çoktan kapanmış bulunuyordu.

Bunun üzerine Meclis'e sunulan ortak teklifte sayı yeniden yükseltildi. «Mevcut illerin üçte birinde» denilmek suretiyle 67 ilin üçte biri olan 23'e çıkarıldı. «Mevcut iller» ibaresi ayrıca, seçim yapılacak illerin üçte biri olarak da anlaşılabilir, ikili bir koşul söz konusu olabilirdi. Türkiye İşçi Partisi, teklif daha Meclis'de görüşülmeden bu koşulları da yerine getirdi.

Sorun bununla da bitmiyordu. Gerçekten, ne ortak komisyon görüşmeleri sırasında, ne de Meclis'e verilen değişiklik teklifinin gerekçesinde bu artırmaya ilişkin bir açıklama yer almamaktaydı.

Aslında maksadın, Türkiye İşçi Partisi'ni seçime sokmamak olduğu belliydi. Tabii bu da gerekçeye yazılamazdı. Bu durumda, Meclis'deki görüşme sırasında üçte birin yarıya, 23 il sayısının da 34'e çıkması büyük olasılıktı. Partimiz, bu olasılığı da gözden kaçırmadı. Teklif Meclis genel kuruluna geldiği sırada bu olasılığa karşı da gerekli önlem alınmış, Türkiye İşçi Partisi'nin bütün ilçeleriyle tam örgütlü olduğu il sayısı, 12'si önümüzdeki senato seçimlerine katılacak illerde olmak üzere 34'e ulaşmış bulunuyordu. Bunun daha ilerisi, «Türkiye'nin bütün illerinde bütün ilçeleriyle örgütlü olmak» idi ki, bunu da yasa metnine geçirmelerine herhalde olanak yoktu.

SONUNDA YARIŞI TERKEDEN BURJUVA PARTİLERİ OLDU

Sonunda yarışı terkeden burjuva partileri oldu. Ne yaparlarsa yapsınlar Türkiye İşçi Partisi'nin seçime katılmasını önlenemeyeceği anlaşıncaya, birden taktik değiştirildi. Yeniden eskiye dönüldü; hem de eskisinde seçimin başlangıç tarihinden hesap yapılmak suretiyle oy verme gününden en az 8 ay önce tam teşekküllü olmak gerekirken, şimdi «oy verme gününden 6 ay önce» denilerek

bu koşul daha da hafifletilmiş biçimde eskiye dönüldü. Böylece, Türkiye İşçi Partisi'nin nasıl olsa katılabileceği seçimlere diğer sol partilerin de katılabilmesine olanak sağlanıyordu. Kısacası, Partimiz, örgütsel gücü ve üyelerinin özverili çalışmalarıyla AP'siyle, CHP'siyle, MSP ve MHP'siyle bütün burjuva partilerinin kendi üzerinde oynamak istedikleri oyunu bozmakla kalmamış, dışımızdaki diğer sol partilere de yol açmıştı.

İkinci Büyük Kongremizden bu yana geçen birbuçuk aylık süre içinde yeniden kurulan 80 ilçe 6 il ve ilk olarak örgütlendiğimiz il çevresi sayısı 9. Gerek kurulan örgütler yoluyla kazandığımız kurucu kurul üyesi arkadaşlarımız, gerekse kurulu örgütlerimizin, «üye kazanım kampanyası» Büyük Kongre öncesi resmen sona erdiği halde bir kampanya gibi sürdürülen çalışmalarla kazandıkları yeni aday üyeler; binlerce yeni üye ve aday üye daha. Toplam olarak 62 il çevresinde 46 il ve 359 ilçe örgütü. Sayılar şaşırtmasın.

ÖRGÜTLENME, ÖRGÜTLENME, GENE ÖRGÜTLENME

Aslında, seçim yasası değişiklikleri olmasaydı da, bu çalışmalar örgütlenme programımızda öncelikle yer alıyordu. Genel Başkanımızın dediği gibi, «örgütlenme, örgütlenme, gene örgütlenme», sloganlaştırdığımız birinci hedefimizdi. Burjuva partilerinin manevraları programımızı gerçekleştirmeyi daha ivedi kıldı, o kadar. Maddi olanaklarımızın çok sınırlı oluşu ile doğa koşulları ve kimi resmi makamların tutumu bir yana, örgütlenmede görev alan bütün arkadaşlarımızın üzerinde birleştiği üzere, bu çalışmalar sırasında emekçi halkımızdan büyük yakınlık ve destek görüldü. Başarımızın sırrı burada. Bir örnek vereyim: Henüz hiç bir örgütümüzün bulunmadığı, ancak birkaç süreli yayınının ulaşabildiği bir il merkezine giden üç arkadaşımızın tek yaptıkları iş kent merkezindeki iki büyük fabrikanın önüne gelen işçileriyle bir toplantı düzenlemekten ibaret oldu. Biraraya gelen 30 küsur işçi, aralarından il kurucu kurulunu kendileri seçtiler, aralarından para toplayıp derhal il lokalini, hem de önemli bir bölümünü peşin ödeyerek kendileri kiraladılar. İstenseydi ilin bütün ilçelerinde de hemen örgütleneceklerdi. Programda yer almadığı için, ilçelerde örgütlenme, daha büyük bir hazırlık döneminden sonraya bırakıldı. Bu, tek bir örnek. Ancak hemen her yerde de durum bundan farklı değil. Tüm arkadaşlarımız görevlerini, süresi içinde, hatta daha önce başarmış olmanın mutluluğu ve emekçi halkımızın kendilerine gösterdiği ilgi ve desteğin bundan sonraki çalışmaları için de kazandırdığı güven duygusu içinde örgütlerine döndüler.

EMEKÇİ HALKIMIZIN DÜZENİN TEMSİLCİSİ PARTİLERDEN KOPUS SÜRECİ GİDEREK HIZLANMAKTADIR

Gerçekten, uzun süredenberi dikkat çektiğimiz üzere, emekçi halkımızın, düzenden ve

düzenin temsilcisi partilerden kopuş süreci giderek hızlanmaktadır. CHP'ye bağlanan umutlar da birer birer sönmüş, başını alıp giden enflasyon ve hayat pahalılığı, bir kalemde milyonları vuran bir avuç kişinin dışında giderek yoksullaşma, halkımızı, sosyal demokrasiye kanalizasyonla birlikte yeni bir arayış içine getirmiştir. Arayışın karamsarlığa dönüşmeden rayına oturması, örgütlü güç halinde başların yeniden dikilmesi gerekmektedir ivedilikle. Erişilebildiği, ulaşılabildiği yerlerde gözler Partimizin üzerine çevrilmiştir. Umut'un dışlarında değil, kendilerinde olduğu, giderek daha geniş kitlelerce anlaşılmakta, örgütlü güce dönüşmeye hazır potansiyel birikim giderek genişlemektedir. Bu birikimi güce dönüştürecek kaldıraç ise Partimiz, Türkiye İşçi Partisi, kendilerinin, kendi sınıflarının partisi olduğu gerçeği de giderek daha geniş yığınlarca kavranmakta, benimsenmektedir. Son örgütlenme başarısı bunun kanıtıdır. Bu da bizim görev ve sorumluluklarımızı daha artırmaktadır; adeta zamanla yarış halinde bu gereksinimi karşılama, hazır potansiyeli örgütlü güce dönüştürme durumundayız; yurdun her yöresinde ve başta işçi sınıfımız olmak üzere müttefikleri olan tüm emekçi yığınlar arasında.

KURULAN HER YENİ ÖRGÜT İŞLEYEN BİR MAKİNEİN YENİ EKLENEN BİRER DİŞLİSİDİR

Kurulan her yeni örgüt bu yolda atılmış yeni bir adımdır; önemli, nitel sıçramanın ifadesi, ama nihayet bir adım. Bulunduğu yöredeki tüm işçi ve emekçileri olabildiğince örgütlenme yolunda görevini eksiksiz yürüten bir işlerliğe kavuşması, daha nice özverili çalışmalar gerektirecektir. En basitinden başlayalım: Tutulacak resmi defterler ve noterden onaylanacak olanların satın alınma ve onaylanması bile hatırı sayılacak maddi bir yekûn tutmaktadır. Bağımsız bir lokal gerekecektir; bu lokale de masa, sandalye ve dolap. Sonra giriş belgeleri, eski ve yeni yayınlar ve daha niceleri. Sonra seminerler, toplantılarla kısa sürede diğer örgütlerin gelişkinlik düzeyine erişirme çabaları. Sonra ekiplesmeler ve kitle içinde propaganda çalışmaları, bunların araç ve gereçleri; süreli, süresiz yayınlar, afişler, bildiriler, diğerleri... Üst örgütlerinin ve Genel Merkez'in bütün bu olanakların sağlanmasında onlara yardımcı olabilmesi, çalışmalarında onlara yol gösterici, «*ışık*» tutucu olabilmesi için tek dayanağı, daha önce kurulmuş ve bu konuda oldukça mesafe almış olan diğer örgütlerimizdir. Öyleyse onlar bütün çalışmalarında özellikle aidat ödeme ve bağış toplamada, yayın satımında, kendilerini daha ileri bir gelişkinlik düzeyine çıkarmakta olduğu kadar yeni örgütlerimizin de onlara erişmesinde yardımcı olduklarının bilincinde olacaklar, bu bilinçle görevlerini en üst düzeyde gerçekleştirmeye çalışacaklar. Bu, bugüne kadar da böyle olmuştu doğal olarak. Ama son günlerde gerçekleştirilen yeni örgütlerle yurt çapında yayılırken bunların aynı zamanda her türlü olumsuz koşullara göğüs gerebilecek biçimde derinleşip

(Devamı 4. Sayfada)

Örgütlenmeyi Yükseltmek Bağışları Artırmak Dayanışmayı Güçlendirmek

Gerek yayınlarımızda gerek yetkililerin Parti toplantılarında yaptıkları konuşmalarda, Partimizin burjuvaziye karşı mücadelesinde bilinçli ve örgütlü üyelerinden başka güvencesi olmadığı ve birimler içindeki üyelerin üzerlerine düşen görevleri en yüksek özveriyle yerine getirmelerinin önemi üzerinde çokça durulmuştur.

Çağımızın kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı olduğunu, sosyalist ülkelerin, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı mücadelesi ile ulusal kurtuluş hareketlerinin emperyalizmi işice sıkıştırıp bunahımlarını yoğunlaştırdığını biliriz ve sık sık tekrar ederiz.

Dünya çapındaki bu nesnel olumluluk kendiliğinden kazanılmamıştır. Elbette çeşitli cephelerde verilen çok yönlü, somut mücadelelerle gerçekleştirilmiştir.

Yurdumuzda verilen mücadele de yukarıda belirtilen genel mücadelenin bir parçasıdır ve Türkiye İşçi Partisi'nin-Partililerin, bağımsızlık demokrasi sosyalizm mücadelesindeki kazanımlarında somutlanmaktadır. Bu bakımdan mücadelemiz somuttur-sıcaktır ve zorludur. Çünkü, düzeni değiştirmeyi hedefliyoruz, sömürüyü ortadan kaldırmak istiyoruz. Sınıf mücadelesi içindeyiz ve bu, ciddi bir iştir.

Burjuvaziye karşı, emperyalizme karşı verdiğimiz bu mücadeleyi, elbette burjuvazi ve onun işbirliği ettiği güçler de ciddiye almaktadırlar. Tüm güçleriyle, imkânlarıyla, yüzlerce yıllık deneyimleriyle burjuvazi, Partimizi baskı altında tutmaya çalışmakta, yol-

daşlarımızı işsiz bırakmakta ve hatta canına kıymaktadır. Şimdilerde ise Partimizin mücadeleyi, daha da zorlaşan şartlar altında sürdüreceği anlaşılmaktadır.

İşte bu şartlarda yılmadan görevini sürdüren Partililerin, onların kolektif varlığı olan Partilerinden başka güvenceleri yoktur. Partinin güvencesi Partililer, Partililerin güvencesi Parti'dir.

DAYANIŞMA SOMUT BİR KAVRAM DEĞİLDİR

Bu anlayışla Partimiz 1. Büyük Kongresinde bir karar almıştı: «Parti çalışmaları sırasında maddi sıkıntıya uğramış olanlara veya Parti çalışmaları sırasında hayatlarını yitirmiş arkadaşların ailelerinden maddi sıkıntıya uğramış olanlara yardım yapmak.»

Bu kararın uygulanmasına ilişkin olarak da MYK, 2 Eylül 1977 gün 660 sayılı genelgesinde bu iş için Genel Merkez'de bir *Dayanışma Fonu*'nun oluşturulduğu bildirilmişti. MYK'nın bu kararı ile il ve ilçeler gelirlerinden üst kademeye göndermek zorunda oldukları % 50'yi ödedikten başka kendilerine kalan aylık paranın % 10'unu da ayrıca Genel Merkez'e, dayanışma fonu hesabına gönderceklerdir.

Büyük Kongrenin ve buna bağlı olarak MYK'nın bu konudaki kararlarının işlev görür ölçüde Parti yaşamına geçirilmesi için, çalışma ekiplerinden başlayarak ilçe ve il yönetimi kurullarının bu konu üzerinde ısrarla durmaları gerekiyor. Her çalışma ekibinin şahsında, Partinin örgütlenmesini yükseltip genişletmesi, disiplinli ve kolektif çalışmanın geliştirilmesiyle mümkündür. Bu çalışmaların sürekli gelişen ürünler vermesinde, birim üyelerinin bilinçliliği, kararlılığı, coşkusu nasıl önemli unsurlarsa, üyelerin kendi aralarında kurup geliştirecekleri yoldaşlık bağları ve dayanışma da vazgeçilmez unsurdur. Kolektif dayanışma içinde çalışma, başarıyı doğrudan etkiler; kolektif çalışmaya dayanan başarı ise dayanışmayı güçlendirir.

Partiyi, içinde çalıştığı mekân içinde kökleştirip geliştiren her çalışma birimi; varlığının ve gelişmesinin doğal sonucu olarak nasıl üye ve aday üye sayısını artırmak zorundaysa, aylık ödentisini de, bağışını da, abone ve yayın satışını da büyütme durumundadır-zorundadır.

ÇALIŞMA EKİPLERİ, AYLIK BAĞIŞLARINI BİR SONRAKİ AYDA % 10, 20, 30 ORANLARINDA ARTIRMAYI AMAÇLAMALIDIR

Parti yaşamında bağışların yükseltilmesi ve buna bağlı olarak dayanışma fonunun geliştirilip güçlendirilmesi için, üst kademeler çalışma ekiplerini gerçekleştirebilir hedeflere yönlendirmelidirler. Bunu, ekipler kendi kararlarıyla da saptayabilirler. Örneğin, bir çalışma ekibi, bir ayda sağladığı ödenti ve bağışlar toplamını % 10 kadar bir miktar yükselterek, dayanışma fonunu güçlendirmek için, bağlı olduğu üst kademeye diğer paralarla birlikte ulaştırabilir. Böylece dayanışma fonunun geliştirilmesi temel birimlerden başlatılmış olur. Bu gerçekleştirilmesi kolay bir hedeftir. Bir başka ekip, ay-

lık ödenti ve bağış toplamının % 20'si kadar bir miktar artırmayı kendine hedef olarak seçebilir, vb. Bu örneklerle anlatılmak istenen, dayanışma fonunu canlı tutup hayata geçirmek için birim gelirlerini artırmaktır. Yani, dayanışma kavramındaki sıcaklığı, bağışları artırmak için bir manivela olarak kullanmak. Böylece birim gelirleri arttıkça dayanışma fonu da aşağıdan yukarıya doğru gelişip güçlenmiş olacaktır.

MALİ SORUN SÜREKLİ GÜNDEMDEDİR

Gerek dayanışma fonunun güçlendirilmesi gerekse bir bütün olarak Partimizin mali sorununun sağlam temellere oturtulması, tüm parti kademelerinin ve ekiplerin bu konuyu, önemine uygun bir anlayışla kavramalarına bağlıdır. Bir defa daha hatırlatalım: İşçi sınıfı ideolojisinin bağımsızlığını korumak, bu ideolojinin gereklerini, işçi sınıfının burjuvaziden bağımsız partisi eliyle, Partimiz eliyle yerine getirmek istiyorsak —ki istiyoruz— mali sorunu ciddiye almak zorundayız. Her kademe ve her çalışma ekibi, en küçüğünden en büyüğüne kadar uygulamaya koyduğu çalışma programlarını hayata geçirirken, daha ilk adımda *para* sorunuyla karşılaşmaktadır. Bina kiralamak, işçi ve emekçilerin yoğun olduğu yerlerde yeni yeni parti lokalleri açmak, yerel veya genel sorunlarla ilgili bildiriler, broşürler hazırlayıp dağıtmak, çeşitli afişleme ve propaganda çalışmaları yapmak, kırsal alanlarda kök salıp gelişmek, vb. Bunlar hep belli maliyetleri gerektiren zorunlu işlerdir. Bu nedenlerden ötürü, Parti yaşamında mali sorunu canlı tutmak, devamlı geliştirmek, titiz ve dikkatli şekilde denetlemek, başta il yönetim kurulları olmak üzere tüm ilçe kurullarının değişmez gündem maddesi olmalıdır. Her çalışma ekibinin mutlaka bir mali sorumlusu olmalı ve ekip üyelerinin değişen mali durumlarına göre ödentilerinin gözden geçirilip yükseltilmesini, her üyenin her ay belli bir miktar bağış vermesini ve ayrıca çevresinden bağış toplamasını, mutlaka gerçekleştirmelidir.

Önceden kurulmuş veya yeni kurulan il ve ilçe yönetim kurulları ve tek tek kurul üyeleri olarak da, mümkün olduğu kadar geniş bir çevreden bağış verebilecek kişileri saptamalı, bu kişilerle kurulan ilişkiler ciddi, dikkatli ve sürekli olmalıdır. Önemli olan, çeşitli kesimlerden Partimize yakınlık duyan kişilerin bu yakınlıklarını, her ay düzenli verebilecekleri bir miktar bağış ile de somutlandırmaları gerektiğine onları ikna etmektir. Burada dikkatle üzerinde durulacak nokta, sağlanan bütün gelirlerin mutlaka parti makbuzuna bağlanmasıdır. Parti için alınan paranın bir karşılığı vardır o da Parti Makbuzu'dur.

Çalışma ekiplerimiz de aynı anlayışla, bağ kurup, bağlarını geliştirdikleri, özellikle işçi, emekçi ve diğer kesimlerdeki kişilerden düzenli bağış almayı ve bunu geliştirmeyi başarmak zorundadırlar.

Bu önemli görev başarılmadan, işlerliğe kavuşturulmadan, Partimizin daha da yetkinleşmesi mümkün olamaz. Partiden başkaca güvencesi olmayan üyelere de Parti, gerektiğinde mali bakımdan dayanışma görevini yeterince yerine getiremez.

Büyüyen Örgüt...

(Baştarafı 3. Sayfada)

kök salmasını sağlayacak olanakları da kısa sürede gerçekleştirmek üzere daha da hızlanan bir çalışma temposu ve görev anlayışı içinde olacağız.

İlk anda üstüste yığılmış görünen sorunlar da yeni örgütlerimizi yıldırıcı olamayacak. Dolaşmış bir yumağı çözer gibi en basitinden başlayıp sırayla hepsinin üstesinden gelecekler, yeni kurucu kurullarımız da örgütlerini en kısa sürede daha önce kurulmuş olanların düzeyine eriştirecekler. Çünkü yalnız değil; yurt çapında büyük bir örgütün bir parçası, işleyen bir makinenin yeni eklenen birer dişlisi de onlar olacaklar. Arkalarında, her sorunlarında onlara yardımcı olacak, her müşküllerini çözmekte kendilerine yol gösterecek Örgüt var; dayanakları var. Silahları olan partisi var. Ve de hepsinden önemlisi hepimizin dayanağı, güç ve kuvvet kaynağımız işçi sınıfımız var, emekçi halk yığınları var.

Günümüz dünyasında mucizelere yer yok. Ama bilinçle, sorumlulukla, bilimsel sosyalizmin kılavuzluğunda gerçekleştirilmiş, dışardan mucize gibi görünen nice davranışlar, mücadeleler, başarılar ve zaferler var. Dünya tarihi bunun sayısız örnekleriyle dolu. Türkiyemizde de nice örnekler sayılabilir. Geriye gitmeye gerek yok. Saraçhanebası'nı, Taksim'i, Kavel'i, 16 Haziran'ı; 15 milletvekilini Meclis'e sokmayı ve hapisten çıkar çıkmaz 1975'de Parti'nin yeniden örgütlenişini anımsayalım yeter.

Şairin dediği gibi «bir kere İsraili sürünü öttürmeye gürsün».



ÖRGÜT HABERLERİ

Parti Şehidi

Yılmaz Derebaşı'yı Anıyoruz

İstanbul-Şişli İlçe üyesi Yılmaz Derebaşı arkadaşları geçen yıl Partimizin açtığı «NATO'YA HAYIR» kampanyasında Parti bildirilerini dağıtırken faşizmin saldırısında yitirdik.

17 Nisan günü sabah vardiyasına giden işçilere Parti bildirilerini dağıtan arkadaşlarımız üzerine Şişli meydanında açılan ateş sonunda aramızdan ayrılan Yılmaz Derebaşı arkadaş yiğit bir Partizandı.



YILMAZ DEREBAŞI (1957)



Türkiye İşçi Partisi
Şişli İlçesi Üyesi

Yılmaz Derebaşı uğradığı faşist saldırıda hayatını yitirdikten sonra da mücadelemizde yer aldı. Arkadaşımız için düzenlenen tören, güvenlik kuvvetlerince engellenmek istendi. Sağnak halinde yağın yağmurun ve soğuğun altında saatlerce direnerek barikatı aşan Partililerle birlikte törene katılan ilerici örgütler de kararlılık göstermişlerdi.

Derebaşı arkadaşın bütün engellere rağmen Parti Merkezinden Taksim alanına kadar omuzlar üzerinde götürülmesi ve memleketi olan Sivas'a kadar giden Partili arkadaşlarımızca toprağa verilmesi gerçekleştirildi.

çark başak

Parti Onur Günü

2. Büyük Kongremizce alınan Kongre Kararı gereğince Ankara'da 7 arkadaşımızın katledildiği 8 EKİM günü «PARTİ ONUR GÜNÜ» olarak belirlenmişti. Her yıl 8 EKİM günü bütün örgütlerimizde bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelemizde yitirdiğimiz tüm Parti şehitlerimizin anısını mücadelemizde yaşatmak için toplantılar düzenleyeceğiz.

Her yıl, «PARTİ ONUR GÜNÜ»ne daha çok üye, daha etkin eylem, daha büyük örgütlerle ulaşmak; Partimizin şanlı bayrağını daha yükseklerde dalgalandırmak, Parti şehitlerimize sunacağımız en büyük armağan olacaktır.

Faşist Saldırıları Amacına Ulaşmayacak

Merkez Haberalma, Propaganda ve Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Mutluay'ın, ardarda gelişen faşist ve gerici saldırılara ilişkin demeci: (9.4.1979)

«İşçi ve emekçi sınıflarla onların örgütlerine doğrudan saldırılar düzenleyerek, kitlesel katliamlara girişerek kitleler içinde korku ve panik yaratmaya çalışan gerici-faşist hareketin planı amacına ulaşamadı. Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadeleleri kitleselleşme yolunda önemli gelişmeler sağlıyor. Kitlelerin demokrasi mücadelesinde yer almasının gelişmesi karşısında emperyalizm ve büyük burjuvazi yeni saldırı cephe-leri açmaktadırlar.

«Gerici-faşist örgütlerin MC dönemlerinde pekişen ortaklıkları demokrasiye karşı saldırıların geliştirilmesinde de sürmektedir. Emperyalizmin ve büyük sermayenin sömürü ve baskısı altındaki orta sınıfların, giderek emekçi kitlelerin tepkilerinin kontrol altına alınması; dinsel inançların sömürülmesi ile gerici kitle hareketleri yaratılmaya çalışılması ve doğrudan faşist saldırıların, provokasyonların tırmandırılması böyle bir ittifaktan kaynaklanmaktadır.

«Demokratik mücadelenin hedefinden sapıtırılması, yanlış mücadele yöntemlerinin sendikalara, demokratik kitle örgütlerine sokulması ve böylece demokratik mücadelenin kitleselleşmesinin engellenmesi için saldırı ve provokasyonlar da yoğunlaştırılmaktadır.

«Gençlik içinde başlatılan saldırıların giderek işçi ve emekçi sınıflar örgütlerine kaydırılması, oradan da doğrudan siyasi kişi ve örgütlere tırmandırılması; sol ve sosyalist örgütlerin hedef alınması faşist hareketin planlı-hesaplı eylemleridir. Partimiz Genel Merkezi ve üyelerine yönelen saldırılardan sonra TSİP Genel Merkezinin silahlı saldırıya uğraması, ardından da Mihri Belin'in öldürülmek istenmesi bu planın ortaya çıkan ürünleridir.

«Sosyalist ve demokratik güçler bu ortamda görevlerinin bilincindedirler ve gereklerini yerine getirmek için örgütlenmelerini ve mücadelelerini geliştirmektedirler.

«CHP ve Ecevit Hükümeti de bu çok yan-

lı saldırı karşısında bugüne kadar sürdürdüğü uzlaşmacı, teslimiyetçi politikasını terketmek zorundadır. Gericiliğin ve faşist odakların üzerine kararlı bir şekilde yürümek, faşist saldırı odakları arkasındaki güçleri ve ilişkileri ortaya çıkarmak konusunda kararlı olmak zorundadır.

«Bugüne kadar sürdürülen politikanın demokrasiye olduğu kadar CHP'ye de yarar getirmeyeceği açıktır.»

—o000o—

Merkez Haberalma, propaganda ve Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Mutluay, Ağıt filminin televizyon programından çıkarılması üzerine basına bir açıklama yaptı. (11.4.1979)

AĞIT FILMİNİN PROGRAMDAN ÇIKARILMASI BİR SORUMSUZLUK ÖRNEĞİ OLDUĞU KADAR ANTI DEMOKRATİKTİR DE

«Yılmaz Güney'in Ağıt filminin, daha önceden programa alındığı ve gösterileceği halde son anda Genel Müdür'ün emriyle programdan çıkarılması bir sorumsuzluk örneği olduğu kadar anti demokratiktir de.

«Filmler programa alınmadan önce denetimden geçmiş ve onaylanmış olduğuna göre TRT Genel Müdür'ünün son anda Ağıt filminin gösterilmesini yasaklamasının başka gerekçeleri olması gerekir.

«Ağıt filminin Güneydoğu Anadolu'da geçmesi ve sınır kaçakçılığı konu alması filmin yasaklanmasının asıl nedeni olmalıdır. Özellikle son günlerde burjuvazinin sözcüleri tarafından öne çıkarılmaya çalışılan ve basında yer alan «GÜNEYDOĞU ANADOLU'DA ÖNEMLİ GELİŞMELER OLDUĞU» haberleri ile birlikte değerlendirildiğinde yasaklama kararı daha büyük bir anlam kazanmaktadır.

«1974 yılında TRT tarafından satın alınan, ancak MC iktidarlarıncı programa alınması engellenen Ağıt filminin Ecevit Hükümeti döneminde, son anda programdan çıkarılması, anti demokratik uygulamalarda önemli bir paralelliğin sürdüğünün bir göstergesidir.»

—o000o—

Merkez Haberalma, Propaganda ve Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Mutluay'ın Başbakan Ecevit'in Bakanlar Kurulu adına yaptığı açıklama üzerine basına verdiği demec: (18.4.1979)

«Başbakan Ecevit'in yaptığı açıklama, bugüne kadar Hükümetin sürdürdüğü emperyalizm ve büyük sermaye ile uzlaşma politikasının tam bir teslimiyete dönüştüğünü ortaya koymaktadır.

«Emperyalizm ve büyük burjuvazi adına bir grup bağımsız Bakanın verdiği muhtıranın görüşülmesinden sonra yapılan bu açıklama, muhtıradan yeralan ve tümüyle emperyalizmin, büyük sermayenin gerici taleplerini içeren hususların Hükümet tarafından da aynen benimsendiğini gösteriyor. Bakanlar Kurulu'nun tam bir anlayış birliği ve dayanışma içinde hazırladığı belirtilen ekonomiyi güçlendirme programı, büyük burjuvazinin çıkarına emperyalizme daha çok teslimiyet ve faturanın işçi, emek-

Örgüt Haberleri

çi kitlere ödetilmesi programından başka birşey değildir.

«Anarşiyi ve şiddet eylemlerini önleme adına, demokratik hak ve özgürlüklerin daha da kısıtlanması, sol ve sosyalist düşünce ve örgütlenme özgürlükleri üzerine yeni baskılar getirilmesi yolundaki gerici taleplerin de Hükümetçe benimsendiği ve 'gerikli yasal önlemleri tereddütsüz uygulamaya' adı altında anti demokratik uygulamalara gidileceğinin işareti verilmektedir. Oysa şiddet eylemlerinin kaynağı emperyalizm ve büyük tekeli sermayedir. Buradan beslenen faşist odaklardır. Bu gerçek faşist katillerin ifadeleriyle de bir kez daha açık ortaya çıkmıştır. Faşist odakların üzerine kararlılıkla gitmek, arkasındaki güç ve kaynakları ortaya çıkarmak 'şiddet olaylarını' önlemek için esas yoldur.

«Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmezliği ilkesi'nin 12 Mart faşist döneminde demokratik, sol ve sosyalist düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü ortadan kaldırmak için nasıl kullanıldığı da henüz unutulmamıştır. Son günlerde burjuva sözcülerinin, Türkiye'nin Doğu ve Güneydoğusundaki komşu ülkelerdeki gelişmeleri bölge halkı üzerinde yeni baskı uygulamaları için gerekçe yapmaya ve bu yolda provokasyonlar hazırlamaya çalıştıkları da günlük basına yansımıştır.

«Hükümet adına yapılan bu açıklama, gerici büyük burjuvazinin Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde halkın üzerine daha yoğun baskı ve terör uygulanması yolundaki isteklerine teslim olunduğunu ve emperyalizmin bölgedeki oyunlarına karşı çıkılmayacağını ortaya koymaktadır.

«Ecevit'in açıklaması emperyalizme ve büyük burjuvaziye tam teslimiyetin ifadesidir.

«CHP yönetimi de ağır sorumluluk altındadır. CHP'nin bu teslimiyetçi politikayı terkederek, kendisine oy veren emekçi kitlelerin çıkar ve talepleri, kendisinin bu yondeki vaatleri doğrultusunda bir politika yürütmesi; kitlelerin örgütlü birleşik gücüne dayanan mücadeleye katılması kendisi bakımından da yaşamsal bir öneme sahiptir.»

—o000o—

İl Örgütlerimizin Fabrikalarda ve Sendikalarda Çalışmaları Yoğunlaşıyor

İşçi sınıfı içinde çalışmayı ve öncü işçileri Parti saflarına kazanmayı her zaman Parti eyleminin ön sırasında tutan örgütlerimizin temsilcilik seçimleri, sendika şube kongreleri ve Genel Kurullarında ardarda başarılar kazanmaları artarak sürüyor.

Sendikalarda ortaya çıkan yanlış tutum ve kararlara karşı kararlı bir direniş gösteren Parti örgütlerimiz görev alanlarındaki işçi hareketleri ve sendikal gelişmeler üzerine bildiriler dağıtarak da yön vermek için çalışıyorlar.

İSTANBUL İL ÖRGÜTÜMÜZÜN T. MADEN-İŞ SENDİKASI 14. BÖLGE KONSEYİ İÇİN BİLDİRİSİ ÖZETLE ŞÖYLE DİYOR.

«İşçi sınıfımızın en döğüşken, en bilinçli unsurlarının toplandığı T. Maden-İş Sendi-

kası üzerinde oynanan oyunlar her geçen gün yeni boyutlar kazanmaktadır. Bir yandan tabanı temsil etmekten uzak DİSK üst yönetiminin aldığı ihraç kararları, diğer yandan tasfiyeciliği meslek haline getirmiş Maden-İş üst yönetiminin «bir militanına bir fabrikayı feda ederim» zihniyeti, genel olarak ilerici sendikal harekete, özel olarak da Maden-İş'in birliğine yönelik gerici ve reformist saldırılara malzeme olmaktadır.

«Maden-İş'in eski saygınlığı ve mücadeleciliğine kavuşması, bir yandan ilerici sendikal hareketi burjuvazinin bir kesiminin yedğine takmak isteyen sosyal demokrat sınıf uzlaşmacılarına karşı, diğer yandan kendilerini sosyalizmin 'yeddi emini' sayan tasfiyecilere karşı her kademede göğüs göğüse mücadeleden geçiyor.

«15 Nisan Pazar günü yapılacak 14. Bölge Konseyini metal işçilerinin sendikal hareketi içinde bir kilometre taşı yapmak için, herkes üzerine düşeni yapmalıdır. Gerici sendikaların, reformistlerin hesapları boşa çıkarılmalı, tasfiyecilere, tekkecilere unutulmaz bir ders verilmelidir.

«Muhalefet adayı mutlaka tekleşmeli, güç bölünmemelidir.

«Silahtaraga'daki muhalefetin başarısı tüm bölgelerdeki muhalefete örnek olmalı, sınıf uzlaşmacılarının ve tasfiyecilerin tüm hesapları boşa çıkarılmalıdır.»

KARADENİZ EREĞLİ İLÇESİ DE ÖZELLİKLE İŞÇİLERE SESLENEN BİR BİLDİRİ DAĞITTI

Kapitalist sömürünün ve işçilerin içinde bulundukları yaşam koşullarının rakamlarla sergilendiği bildiri ilerici sendikal harekete ilişkin şunları söylüyor:

«Solcu olarak gösterilmeye çalışılan CHP Hükümetinin kimlere hizmet ettiği ortadadır. Sosyalizm nutukları atan DİSK üst yönetiminin son zamlar konusunda, Hükümetle, TÜRK-İŞ'le ve işverenlerle nasıl anlaştıkları, uyuştukları ortadadır. DİSK üst yönetimi, dört sendikanın üyeliğini askıya alarak, sermaye sınıfına hizmet etmiş olmaktadır.

«KARDEŞLER,

Kurtuluşumuz, gerçekleri görmemize, kendi düzenimizi kendi ellerimizle kurmak için örgütlenmemize, örgütlerimize sahip çıkmamıza bağlıdır.

«Sosyalizm işçi ve emekçilerin yararına bir toplum düzenidir. İşçi ve emekçilerin kendi sınıfsal düzeni olan SOSYALİZM'i hedefleyip, örgütlü bir güç haline gelmelerinden ve sömürüyü ortadan kaldırmalarından korkan sermaye sınıfı, KAPİTALİZM'in olanaklarını kullanarak, sosyalizmi kötülemekte, sosyalizm korkusu yaymaya çalışmaktadır.

«ERDEMİR İŞÇİLERİ,

Sermaye sınıfına karşı yürütülen mücadelede, sendikal birliği sağlamak temel görevimizdir. Bu birlik sermaye sınıfının ve işverenin bütün oyunlarını boşa çıkaracaktır.»

RİZE İL ÖRGÜTÜMÜZÜN İLK BİLDİRİSİ

Rize İl Örgütümüz kuruluşundan sonra

bir bildiri dağıtarak, işçi ve emekçi kitleleri Parti saflarında mücadeleye çağırdı. Rize İl Örgütümüzün bildirisi özetle şöyle:

«İŞÇİ - KÖYLÜ TÜM EMEKÇİLER,

Faşist baskı ve saldırıların arttığı, yapılan zamlarla yaşamın iyiden iyiye zorlaştığı günlerde yaşıyoruz. CHP yönetiminin sürdürdüğü bugünkü politika emperyalizmin ülkemiz üzerindeki tertip ve planlarının gerçekleşmesi ile faşist tırmanışı kolaylaştırmaktadır.

«TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ işçi sınıfımızın bağımsız, politik örgütüdür. İşçi, emekçi kitleler yaşam koşullarını iyileştirmek için, sömürü düzenini kökten değiştirmek için kendi partileri olan TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ saflarında toplanmalıdırlar. Kazanılmış haklarımızı korumak, daha ileri hakları söke söke almak ve sınıfsız, sömürsüz bir toplum kurmak için örgütlenmek zorundayız. Partimiz etrafında gerçekleştireceğimiz örgütlü güç, biz işçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin kurtuluşu olan sosyalizmi gerçekleştirecektir.

«İşçiler, köylüler, tüm emekçiler,

«Rize'de örgütlenen Partimiz, faşizme ve emperyalizme karşı işçi, emekçi kitlelerin mücadele bayrağını ilimize de dikti.

«Faşizmin kaynağı kapitalizmin kökten kurutulması için, emperyalizmin boyunduruğunu kırıp ulusal bağımsızlığımızı yeniden kazanmak için TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ saflarında birleşelim.»

MUĞLA İL ÖRGÜTÜMÜZ FAŞİST ÖRGÜTLENMENİN BÖLGEDEKİ HESAPLARINA KARŞI DEMOKRATİK GÜÇLERİ BİRLİĞE ÇAĞIRDI :

Ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik ve politik durum üzerine Parti görüşlerinin özetlenmesinden sonra bildiri şöyle devam ediyor:

«Ülkemizin içine sürüklendiği ekonomik ve politik bunalımdan faydalanmak ve özlediği faşist diktatörlüğe kitle tabanı oluşturmak için MHP yoğun bir çalışma içindedir.

Faşist Hareket Partisi ilimizde Fethiye ilçesini seçti. Fethiye ilçesi faşistler tarafından saldırı üssü olarak kullanılmak ve bütün Muğla'yı kontrol eden bir duruma getirilmek istenmektedir.

Hükümetin kararsız tutum ve uygulamalarından umutsuzluğa düşen işçi ve emekçi kitleler faşizme kanalize edilmek istenmektedir.

Bütün bunlardan kurtulmanın yolu emekçi kitleleri sosyalizme kanalize etmektir.

İlericiler, Demokratlar, Yurtseverler, Sosyalistler;

Faşist demagoji ve yalanlara geçit veremeyelim.

Faşizm; sermayenin eli kanlı diktatörlüğüdür.

Faşizm; baskı, zulüm ve işkence demektir.

Faşizm; pahalılık, yoksulluk, işsizlik ve açlık demektir.

UNUTMAYALIM, FAŞİZMİN EN BÜYÜK KORKUSU HALKIN ÖRGÜTLÜ GÜCÜDÜR.

FAŞİZME KARŞI ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİP GÜCÜMÜZÜ YÜKSELTELİM.

FAŞİZME GEÇİT VERMEYELİM .

Gençlik Örgütlenmesinde Son Bir Yıllık

Mücadeleden Öğrendiklerimiz

Gençlik örgütlenmesi, gençliğin işçi sınıfı partisi saflarına kazanılması, bugün de partililerin ve parti örgütlerinin önünde güncelliğini yitirmeyen bir sorun olarak durmaktadır. Gençlik örgütlenmesi alanında bugün dünden, daha ileri bir aşamada bulunuluyor. Bu doğrudur. Parti 1. Büyük Kongremizde kongre kararları arasında yer alan gençliğin yığinsal örgütlenmesinin gerçekleştirilmesi doğrultusunda, 2 yıl içinde çok önemli adımlar atılmıştır. Daha da ileri giderek, partimizin bu konuya ilişkin 1. Kongre kararlarının bir bölümünün yerine getirildiği, bu anlamda eskidiği söylenebilir. Ancak bütün bunlara rağmen sorunun başta sözü edilen güncelliği ortadan kalkmamıştır. Bir başka deyişle partililerin ve parti örgütlerinin gençlik örgütlenmesi alanındaki görevleri ikinci plana düşmemiştir. İşçi sınıfı hareketini rehber edinen gençlik örgütünün kurulmuş ve örgütlenmesini bir yıllık süre içinde yaygınlaştırmış olması, bu gerçeği değiştirmemektedir.

Gençlik örgütlenmesi alanında görevlerin ikinci plana düşmemiş olmasından, görevlerin iki yıldır değişmediği anlamı çıkmayacaktır. Gençlik örgütlenmesinde 2 yıl önce var olan sorunlarla bugün var olan sorunlar aynı değildir. Kapsam olarak, nitelik olarak aynı değildir. Ancak görevler değişmiş olsa bile, bir bütün olarak 1. Büyük Kongrenin ilgili kararları eskimemiş güncelliğini yitirmemiştir.

Sorunların kapsam ve niteliğinin değişmiş olmasından ne anlaşılacaktır? Partililerin ve parti örgütlerinin görevleri nasıl bir içerik kazanmıştır? Gençlik örgütlenmesinde ulaşılan bugünkü aşama görevlerin ne olduğunu görmeye yetiyor. Bugün, kurulmaya çalışılan bir gençlik örgütü değil, örgütlenmesini yaygınlaştırmaya, etkinliğini artırmaya çalışan bir gençlik örgütü bulunmaktadır. Ülkemiz gençliğinin sorunlarına yaklaşımı, getirilen çözümlemeler, düzenlenen eylemler, gelişen olaylara karşı alınan tutum, gençlik örgütünün işçi sınıfının politik çizgisine şaşmaz bağlılığının somut bir anlatımı olmuştur. Açık ki, gençlik örgütlenmesinin bu ilke üzerinde temellendirilmesi gençlik örgütünün iskeletinin partili gençler tarafından kurulmuş, oluşturulmuş olmasıyla gerçekleşmiştir.

KISA BİR DÖNEMDE ÖNEMLİ MESAFELER KATEDİLMİŞTİR

Partili gençlerin, özverili, kararlı çalışmaları sonucu, bugün gençlik örgütü, işçi sınıfı partisinin gençlik içindeki platformu olma görevini gerçekleştirebilecek bir yapıya erişmiş bulunmaktadır. Kurulan örgütlerin, kazanılan yeni üyelerin ve harekete geçirilen genç kesimlerin niceliği elbette gençlik örgütünün gelişkinliğinin ve sağlamlığının önemli bir göstergesidir. Bir yılda kurulan örgüt ve üye sayısı hiç de azımsanmayacak ölçüdedir. Kısa bir dönemde önemli mesafeler katedilmiştir. Ancak gençlik örgütünün, gençliği kucaklayabilmesinin

işçi sınıfı partisinin tükenmez rezervi olabilmesinin temel güvencesi, üye ve örgüt sayısının fazlalığından çok onu ayakta tutan iskelettir, örgütlenme ilkelerinin ve hedeflerinin doğruluğudur. Belki gençlik örgütlenmesi alanında daha önceden adım atılabilmiş olsaydı bugün kurulan örgüt ve kazanılan üye sayısı çok daha fazla olabilirdi. Belirli birimlerde, okullarda, mahallelerde, daha geniş genç kesimler gençlik örgütlenmesi saflarına katılabilirdi. Saptalara karşı mücadelede daha ileri mevziler kazanılabildi. Ama, gençlik örgütünün yapısının onu ayakta tutan iskeletin aynı sağlamlıkta olabileceğini söylemek sanırız mümkün olmayacaktı.

Örgüt yapısı güçlü, sağlıklı olmayan bir gençlik hareketiyle kazanılan mevzilerin uzun vadeli, kalıcı, mevziler olabileceği düşünülmez. Burjuvazinin çeşitli araçlar ve yöntemler kullanarak geliştirdiği, sürdürdüğü saldırıların en önemli hedeflerinden biri durumundaki ilerici gençlik hareketinin, açıktır ki, sağlam ve güvenilir bir örgütlenmeye ihtiyacı bulunmaktadır. Ters, gençliğin ilerici potansiyelinin boşa aktırılmasına daha da kötüsü, işçi sınıfı hareketine zarar verici sonuçlara varılmasına zemin hazırlayacaktır. Bunun somut örnekleri gözler önündedir. Saptaların, her türlü karşı devrimci provokasyona açık örgütlenmeleri gerici faşist güçlere her an yeni olanaklar sağlamaktadır. 1971 öncesinde, gençlik hareketini işçi sınıfı hareketinin çizgisinden sapıtıran girişimlerin ulaştığı boyutlar bugüne önemli ölçüde ışık tutucu niteliktedir.

Bu yüzden, ülkemiz gençliğinin bilimsel sosyalist örgütlenmesinin en başta onu oluşturan çekirdeğin, iskeletin sağlamlığına gereksinimi vardır. İşte bir yıllık mücadele geçmişiyse, işçi sınıfının politik hareketinin yolundan yürüyen gençlik örgütü, geniş gençlik yığınlarını kucaklayarak, onları bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi saflarına katabilecek yapıya eriştiğini kanıtlamıştır. Bu gelişimde örgüt içinde görev alan, örgütün çekirdeğini oluşturan gençler kadar, gençlik örgütlenmesinin her alanda önünü açan yeni birimlerde örgütlenmenin sağlanması için yardımcı olan, politik yol göstericiliğe süreklilik kazandıran parti örgütlerinin de payı bulunmaktadır. Kuruluşundan bu yana gençlik örgütünün her alanda başlıca destekleyicileri parti örgütleri olmuştur. Bu, son derece doğaldır. En azından kuruluş döneminde, gençlik örgütlerinin bu desteğe ihtiyacı bulunmaktadır (Bu desteği olmaması gereken bir destek olarak görmek anlamsızdır).

Bütün bunların yanında, bir yıllık örgütlenme çalışmaları gözden geçirildiğinde gençlik örgütlenmesi partinin ideolojik yol göstericiliğine titizlikle bağlı kalırken kendi varlığının en temel güvencesi olan örgütsel bağımsızlık ilkesini geri plana itmemiştir. Gençlik örgütünün iskeletini, yönlendiriciliğini partili gençlerin oluşturması, örgütsel bağımsızlığı ortadan kaldırmamış tam tersine pekiştirmiştir. Çünkü, partili gençlerin yönlendiriciliğinde olmayan gençlik örgütü-

nün, işçi sınıfının yolunda olamayacağı gibi, örgütsel bağımsızlık ilkesinin de sağlam temellere oturtulamayacağı açıktır. Örgütsel bağımsızlık, kararların örgüt içinde, yönetim organlarında alınması ve bütün birimlerde bu kararların uygulanmasının sağlanması demektir. Dışardan müdahalelerle örgütün yönlendirilmesi örgütsel bağımsızlık ilkesine ters düşer. İşçi sınıfının politik yol göstericiliği ile örgütsel bağımsızlığı birleştirebilen, doğru biçimde uygulayanlar, işçi sınıfının ideolojisiyle donanmış partili gençlerdir. Başka türfüsü düşünülemez.

GENÇLİK HAREKETİNİN TEMEL GÜVENCESİ PARTİDİR

Yolunu işçi sınıfı hareketinin yolu olarak belirlemiş gençlik örgütünün, bir yılda önemli gelişmeler sağladığı doğru olmakla birlikte, henüz işin başında bulunduğu kolaylıkla söylenebilir. Sağlam bir yapı oluşturulmuş, genç kadrolarda ideolojik yetkinlik önemli ölçüde sağlanmış olmakla birlikte genç kesimlerle kurulan bağ ve saflara yeni katılan genç insanlar henüz oldukça geri düzeydedir. Çok önemli bir potansiyelin az bir bölümü değerlendirilebilmiştir. İlerici gençlik hareketine büyük zarar veren saptaların etkinliği büyük ölçüde devam etmektedir. Önümüzdeki dönem, bu olumsuzlukların azalması, hızlı ve atak bir örgütlenme çalışmasının gerçekleştirilmesine bağlı bulunmaktadır. Gençlik içinde, her birimde dişe diş mücadele verilmeksizin bir tek ileri mevzinin bile kazanılamayacağı çok iyi bilinmektedir. Bir yılda edinilen deneyler bunu çok açık bir biçimde kanıtlamıştır. Gençliğin doğruları görmesi değil, gençliğe doğruların götürülmesidir gerekli olan. O halde gençliğin olduğu her yere gençlik örgütlenmesini uzandırmak temel görev olacaktır.

Yeni dönemde, görevler zor ve karmaşıktır.

Görevlerin zorluğu karşısında temel güvence ise, yeni dönemi başarıyla omuzlayacak yapının ve kadrolaşmanın varlığıdır. Ancak, başta da belirtildiği gibi, gençlik örgütlenmesinin yaygınlaştırılması, geliştirilmesi, tek başına gençlik örgütü üyelerinin görevi değildir. Gençliğin örgütlenmesi sorunu, aynı derecede parti örgütlerinin de sorunudur. Belki bu dönem, gençlik örgütüne, parti örgütlerinin başta olduğu gibi doğrudan desteği, kadro aktarımı söz konusu olmayacaktır. Ama, bunlardan daha önemlisi, parti örgütlerinin önündeki temel görev gençlik örgütlenmesiyle ilişkilerinin düzenliliğini sağlayıcı mekanizmaların oluşturulması ve geliştirilmesidir. Gençlik örgütlenmesinin işlevinin ne olduğunun iyi kavranılması öneminin her an gözönünde tutulması ilişkilerin düzenliliğinin sağlanmasında temel bakış açısının parti örgütlerince kavranılmasını gerçekleştirecektir.

Uluslararası işçi sınıfı ve gençlik hareketlerinin ve ülkemizde yaşanan deneylerin zenginliği, öğreticiliği ve partimizin soruna doğru yaklaşımı sorunların çözümünün güvencesidir.

ABD Emperyalizmi Güç Politikasına Dönüyor

ABD emperyalizminin son yıllarda Uzak ve Orta Doğu'da karşılaştığı yenilgiler Washington'un bu bölgelerde izlediği politikada belirgin bazı değişikliklerin ortaya çıkmasına yol açtı. Gelişmeler Vietnam ve diğer Çin Hindi halklarının ABD emperyalizmini kesin yenilgiye uğratmalarına kadar uzanmakta. Bu yenilgiden sonra ABD emperyalizminin Uzak Doğu'daki askeri paktı SEATO yıkıldı. Son iki yıl içinde de ABD emperyalizminin Orta Doğu'da Basra Körfezini bekleyen jandarması Şah rejiminin ortadan kalkması, Afganistan'daki halk devrimi ve CENTO'nun dağılması ABD'nin karşılaştığı son yenilgiler oldu.

Bu yenilgilerin ışığında politikasını yeniden gözden geçiren Washington, Orta Doğu ülkeleri üzerindeki denetimini yeniden kurmak için bazı yeni yöntemlere başvurdu. İsrail ile Mısır arasındaki antlaşma bu açıdan ABD emperyalizmi için büyük önem taşımakta. Yapılan «Barış Antlaşması» karşılığında Sina yarımadasındaki ABD'ye iki hava üssü verilmesi de kararlaştırıldı. Bunun dışında İsrail işgali altındaki Şarm El - Şeyh limanını Hint Okyanusuna açılacak ABD gemileri için uygun bir üs olarak kullanılacak. Öte yandan Hayfa limanında da ABD'nin 6. Filosuna kolaylıklar tanınacak.

CENTO'nun dağılmasından sonra Orta Doğu başkentlerini gezen Savunma Bakanı George Brown, METO (Orta Doğu Antlaşma Örgütü) adı altında yeni bir askeri pakt kurulması önerisini getirdi. Ancak bu önerinin de başarılı bir biçimde uygulanamayacağı anlaşıldı. Şimdi ABD emperyalizmi kendi jandarmalığını yapacak rejimler yerine II. Dünya Savaşı sonrasında uyguladığı 'dirit-not politikasına' geri dönüyor. Yapılan açıklamalara göre ABD'nin Hint Okyanusunda 5. Filo kuracağı ve bundan böyle iskambil kâğıdı gibi yıkılıp gidiveren Şah'lara bel bağlamayacağı anlaşıyor.

Diego Garcia mercan adalarında üstlenecek olan 5. Filo 40 - 50 kadar

savaş gemisinden oluşacak. Ayrıca adadaki hava üssü de yaniden güçlendirilecek. Böylece ABD emperyalizmi 5., 6., ve Uzak Doğu'daki 7. Filolarıyla Avrupa ve Asya'yı güneyden kuşatmış olacak. Bu savaş gemilerinin taşıdığı Trident nükleer başlıklı füzeleri ise Avrupa ve Asya'nın tüm ülkelerini tehdit altında tutabilecek nitelikte. 5. ve 6. Filoların top namluları da Orta Doğu'nun petrol yataklarına dönük olacak.

Washington'da bu hesapları yapanların hesaba katmadıkları bir nokta artık dünya uluslarının abasından sopa gösterilmesine boyun eğmeyecekleri. ABD emperyalizminin Hint Okyanusu ile ilgili planlarına ilk tepkilerden birisi Hindistan Dışişleri Bakanı Vakpali'den geldi. Hindistan Dışişleri Bakanı, «ABD'nin Hint Okyanusundaki askeri varlığını geliştirmesi hiç de olumlu olmayan ekonomik ve politik sorunlara yol açabilir. ABD'nin aldığı bu kararlar dünyada yaşamsal önemi bulunan bu bölgede gerginliği daha da artıracaktır» dedi.

Mısır ile İsrail arasındaki antlaşma yüzünden de Enver Sedat tüm Arap ülkeleri tarafından yalnız bırakıldı. Hiç de ilerici olmadığı bilinen Ürdün Kralı Hüseyin'in bile Sovyetler Birliği'ne Orta Doğu'dan barış girişimlerinde bulunması çağrısında Washington'un Orta Doğu politikasının ne denli çıkmazda olduğu görülmekte. Üstelik petrol açısından Arap ülkelerine ABD'den daha bağımlı olan Washington'un Avrupalı müttefikleri de ABD'nin Orta Doğu politikasına katılmadıklarını belli ettiler.

ABD'nin emperyalist politikasını yönetenler, Orta Doğu'ya tüm dünyanın silâhlarını yığsalar bile Filistin ulusunun yasal özgürlük ve egemenlik hakları tanınmadan, bölgedeki ülkeler arasında dostluk ve işbirliğine dayanan ilişkiler kurulmadan barış ve güvenliğin sağlanamayacağını yakın bir gelecekte anlayacaklardır.

Gizli Ellerin Eğitip Silahlandırdıkları Güçler Afganistan'daki İlerici Rejimi Yıkmaya Uğraşıyor:

Halk Devrime Sahip Çıkıyor

Afganistan'daki devrim emperyalizmin dünya politikasına son yıllarda inen ağır darbelerden birisi oldu. Bu yüzden Afganistan'da çarkları geri çevirmeye çalışan bazı güçler mantar gibi bitmeye başladı. Bu güçlerin ardında ABD ve İngiliz gizli servisi ile Çinlilerin bulunduğu biliniyor. Güneyde Pakistan'da, Batıda da İran'da özel servisler tarafından eğitilip, silahlandırılan çeteler Afganistan'a saldırıyorlar. Doğuda ise Çin yönetimi Afganistan'daki rejimi yıkmak için elinden geleni yapıyor. Son aylarda Afganistan topraklarına karşı girişilen silahlı saldırılarda büyük artışlar görüldü. Bu ay içinde Afgan ordusu üniformaları giydirilmiş bir silahlı grup Pakistan'dan sınırı geçerek tam dört Afgan karakoluna baskın düzenledi. Silahlı eylemlerin yanı sıra Afganistan'a yönelik radyo yayınları, gizli bildiriler yoğunlaştırılıyor. Amaç, Afgan halkının dini inançlarını sömürerek ilerici rejime karşı bozgunculuk. Bu yoğun çalışmalar bir ölçüde etkili de oluyor. Kunar eyaletinde çeteler ordu birlikleri ile çatıştı. Harat kentinde ise rejim aleyhtarları ordu cephaneliğini bastılar ve halkı kışkırtmayı başardılar. Farkhar kentinde de hükümete karşı bir ayaklanma tezgâhlandı. Rejimi yıkmaya çalışan güçlerin arasında 'Müslüman Kardeşler', 'Ebedi Alev' adlı gerici ve silahlı örgütler başı çekiyorlar. Bu örgütlerin emperyalist güçlerle ilişkide oldukları da biliniyor. Gerici güçlerin üs olarak kullandıkları Pakistan ve İran'ın sınır bölgelerinde devrimden kaçan Afganlı unsurlar da büyük bir yoğunluk gösteriyor. Bunların arasında toprak ağaları, cezalandırılmaktan korkan eski düzenin yüksek bürokratları, ordudan atılan subaylar, kiralıcılar, eski tefeciler var.

Tüm bu yoğun çabalara rağmen Afganistan halkı genellikle devrimi savunuyor. Geçen ay Afganistan Demokratik Halk Partisi tarafından yayımlanan bildiride «halkın gücünün düşmanları ezeceği» belirtildi. Başkent Kabil'de devrime sahip çıkan halk kitlesel gösterileri ile gericiye karşı gösteri yaptı. Ancak gizli eller Afganistan'daki çeşitli etnik topluluklar arasında kışkırtmalar yapmaya, halkın dinsel duygularını kötüye kullanmaya devam ediyorlar. Yayınladıkları bildirilerle Afganistan'daki ilerici yönetimin aldığı ekonomik reform kararlarına 'Din elden gidiyor' gerekçesiyle karşı çıkıyorlar.